

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Ephreæmi pueri angustia, & idem aliorum trium iustus carcer,
quamuis aliam, ob caussam, quàm quæ obijciebatur illis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

libidinem obijciunt; negare illa, & iurei-
rando affirmare, se puram & omnis culpa
expertem; instare illi, se testibus conuictu-
ros, nocentemq; patrimonio exturbaturos.
Benè sibi conscientia soror condicionem admis-
tit. Conueniunt me fratres, paciscuntur
quinquaginta aureos in calumniam, spon-
deo, prætentibusque fratribus & sorore,
alijsque testibus, iurejurando confirmo,
scortum esse, eiusque rei me conscientium iuro
deieroque. Ita mulier paterna hæreditate
& patrimonio spoliata est; & simul inno-
cens per nos infamiam notata. Hoc meum
facinus; adulterium, de quo postulor, num
quam cogitaui. Et te, inquiunt, quæ cauſa
nōbis socium vinculorum adduxit? Narra-
ui de ouium grege à feris direpto, meque eo
nomine inculpatum esse.

§. IV.

*Ephraemi pueri angustia, & idem aliorum
trium iustus carcer, quamvis aliam ob causam
quam qua obijciebatur illis.*

Postridie prætor fontes ad Tribunal sibi
iubet, & questionibus subiici. Primus de-
cæde & vi appellatus constanter negat fa-
ctum. Torqueri iussus eadem constantia
perseuerat in tormentis. Soluto primo, se-
cundus

cundus pro adultero habitus ducitur, paria-
que ratione tortus adulterium inficiatur.
Ego interim metu propè exanimatus trepi-
dabam & pauebam, magnamq; vim lachry-
marum profundebam, vt qui perinde me,
ac cæteros ad supplicium quæstionum ad-
ductum scirem. Quin & lictorum turba mē
lamentantem peculanter irridere, & dictis
incessere. Serò ploras, improbe puer, tum
plorandum erat, cùm scelus admisisti, iam
nunc in medium & tu proditurus es. Quæ
vox adeò vulnerauit animum meum, vti
tantūm non defectus ante mortem more-
rer. Tandem pronuntiatâ in duos senten-
tiâ, videri Innocentes, absoluti sunt ac di-
missi. Ego imperio prætoris reductus in cu-
stodiam. Alteros 40. dies ibidem exegi, cùm
tres alij in eumdem meum carcerem com-
pinguntur, reuersusq; ad me ille adole-
scens, qui mihi per quietem visus erat, &,
Ephræm, inquit, percontatus es ex duobus
illis, quid peccauerint? Ego verò, inquam:
& prolixè exposui omnia, quæ ab ijs didi-
ceram. Intelligis ergo Iudicia Dei iusta?
En duo hi gemini illi fratres sunt, qui soro-
rem falsa stupri criminatione oppressam
bonis paternis exuerunt. Tertius est ille;

Ff 3

qui

qui de ponte hominem in flumen deiecit,
cuius vi ac impetu abreptus interiit. Ego
mox ut illuxit, adortus singulos, de singu-
lis quæsiui, qua culpa fuerint comprehensi;
& in neruum dati? Cùm alij cædem falsam,
alius adulterium nequidquam causaretur,
& omnes se innoxios dictitarent, Regredi-
mini, inquam, in memoriam æui antè acti,
& annales vitæ vestræ recognoscite; fortè
iam olim aliquid peccastis, nec dum expiā-
stis. Hic illi fassi calumniam sorori factam,
& ademptam hæreditatem, Tertius depon-
tanum illum à se in aquas præcipitatum di-
xit. Extorta à singulis confessione, aperui,
quæ cognoueram de alijs, qua illi narratio-
ne attoniti formidare cœperunt vindictam
diuinam.

§. V.

*Ephræm inter angustias votum edit reli-
gionis.*

In sequenti die Quæsitor omnes ad publi-
cum Tribunal adduci præcipit; ubi, spe-
ctante toto populo, rotarum gyris adstri-
eti diuque excarnificati facinora sua omnia
ediderunt; cædes, adulteria, calumnias; la-
taque sententia, me præsente, in furcam
acti animas exhalârunt. Quid mihi tuq;
animi